

opusdei.org

De eerbiedwaardige Vãn Thuận over de heilige Jozefmaria

Opmerkingen van de
Vietnamese kardinaal over
Josemaría Escrivá tijdens een
internationaal congres met als
titel “De grootsheid van het
gewone leven” in januari 2002.

8-1-2026

François-Xavier Nguyễn Vãn Thuận
was en Vietnamese aartsbisschop en
kardinaal. Hij verbleef dertien jaar

in zijn land in communistische
gevangenissen.

Her werd op 17 april 1928 geboren in
de Vietnamese stad Hué. Hij stierf op
74-jarige leeftijd op 16 september
2002 aan de gevolgen van kanker. In
2017 werd hij door paus Franciscus
eerbiedwaardig verklaard.

In januari 2002, toen hij voorzitter
was van de Pauselijke Raad voor
Gerechtigheid en Vrede, nam hij deel
aan het internationale congres 'De
grootsheid van het dagelijkse leven'.
Dit congres werd georganiseerd ter
gelegenheid van de honderdste
geboortedag van de heilige
Jozefmaria Escriva.

Enkele citaten van de Vietnamese
kardinaal bij die gelegenheid staan
hieronder vermeld.

De wereld van vandaag is zo vol hoop, maar tegelijkertijd ook vol uitdagingen en urgente problemen die een overtuigend antwoord van christenen vragen. Want – dat mogen we nooit vergeten – Christus is onze vrede.

Christenen, met hun blik gericht op het hemelse vaderland, keren zich niet af van het lot van ons aardse vaderland, want dit is de plaats waar we ons, door een geloof dat wordt beleefd en belichaamd in het streven naar vrede en gerechtigheid, voorbereiden om te genieten van eeuwige vrede en goddelijke gerechtigheid, die gelijkstaat aan barmhartigheid en liefde.

De actieve aanwezigheid van christenen in de samenleving moet de hoop van de wereld van vandaag omzetten in prachtige realiteiten van liefde en dienstbaarheid, en stevige en authentieke antwoorden bieden

op de problemen en uitdagingen van onze tijd. Christenen zijn geroepen om bouwers van vrede en gerechtigheid te zijn, of, in de woorden van de stichter van het Opus Dei, “zaaiers van vrede en vreugde”. Gedurende zijn hele leven, en door zijn voorbeeld en leer, heeft Jozefmaria Escriva daadwerkelijk gerechtigheid, vrede en liefde gezaaid. Een vruchtbare zaaiing die vandaag de dag nog steeds voortduurt, levend en actief, in de apostolische geest van zijn geestelijke kinderen en in de vele sociale initiatieven die hij rechtstreeks heeft bevorderd of op zijn minst heeft geïnspireerd.

De kern van zijn boodschap draait om de heiliging van het gewone leven door middel van dagelijks werk. En waar anders dan in het gewone, dagelijkse leven kan een wereld van vrede en gerechtigheid worden opgebouwd? Het is in het

gezin, op school, op het werk, in het bedrijfsleven, op het land, dat christenen getuigenis moeten geven van hun geloof en ware zaaiers van vrede en vreugde moeten worden, zoals de stichter van het Opus Dei graag zei. Juist daar moet de wereld op christelijke wijze worden gevormd: in het dagelijks leven, in sociale relaties, met de vrijheid van de kinderen van God.

“De wereld wacht op ons. Ja!, wij houden hartstochtelijk van deze wereld omdat God ons dat heeft geleerd: sic Deus dilexit mundum, zozeer heeft God de wereld liefgehad. En ook omdat het de plaats is waar onze veldslag plaatsheeft - in een schitterende oorlog van liefde - die ertoe moet leiden dat wij allen de vrede bereiken die Christus is komen stichten.” (*De Voor*, nr. 290)

Ik weet dat Jozefmaria Escriva wenste dat de catechismus van de

christelijke leer verwijzingen zou bevatten naar de sociale en politieke plichten van christenen binnen de samenleving, zodat katholieken vanaf hun kindertijd zouden worden gevormd in eenheid van leven: een goede christen moet ook een goede burger zijn. Zijn wens werd vervuld en de huidige Catechismus van de Katholieke Kerk wijdt het tweede hoofdstuk van het derde deel aan dit onderwerp. Daar lezen we:

“Participatie is de vrijwillige en edelmoedige deelname van de persoon aan het sociale leven. Het is nodig dat allen participeren, ieder volgens de plaats die hij inneemt en de rol die hij speelt, om het algemeen welzijn te bevorderen. Die plicht vloeit voort uit de waardigheid van de menselijke persoon.” (nr. 1913)

“Participatie komt allereerst tot stand op die vlakken waar men *persoonlijke verantwoordelijkheid*

heeft: de mens neemt deel aan het welzijn van de anderen en van de gemeenschap door de zorg voor de opvoeding van zijn gezin en door zijn gewetensvolle arbeid.”

Onze christelijke apostolische missie houdt volgens de leer van Jozefmaria Escriva sociale participatie en persoonlijke verantwoordelijkheid in. Moge de Heer, op voorspraak van de Heilige Maagd Maria en Jozemaria Escriva, ons christenen toestaan om ware bouwers te worden van vrede en gerechtigheid, gegrondvest op vergeving, of, in de woorden van de stichter van het Opus Dei, zaaiers van vrede en vreugde.

En ik hoop dat deze zaaiers van vrede en vreugde, met de adem van de Heilige Geest, ook ons Verre Oosten, Vietnam, zullen bereiken.

---

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/de-eeerbiedwaardige-van-thuan-over-de-heilige-jozefmaria/>
(1-4-2026)